

บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความ
ของกรรมธรรม์ประกันภัยและในการออกใบอนุญาตตัวแทนประกันชีวิต
ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๕๐๒/๕๘๖๔ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อเกี่ยวกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ สรุปความได้ว่า กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่ควบคุมดูแลบริษัทประกันชีวิต (บริษัท) และตัวแทนประกันชีวิต (ตัวแทน) เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิของประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคให้ได้รับความเป็นธรรมจากการบริการของตัวแทน และจากการประกอบธุรกิจของบริษัท แต่ปัจจุบันมีเรื่องร้องเรียนว่าตัวแทนไปชักชวนให้มีการทำประกันชีวิตโดยอธิบายว่าเป็นการฝากเงินหรือการลงทุนให้ผลตอบแทนสูงกว่าธนาคารทำให้ผู้เอาประกันภัยหลงเชื่อ แต่เมื่อได้รับกรรมธรรม์ประกันภัยจึงทราบว่าเป็นการประกันชีวิต ครั้นเมื่อกรมการประกันภัยทำการสอบสวนข้อเท็จจริง ต่างฝ่ายต่างโต้แย้งข้อเท็จจริงกัน ไม่ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าตัวแทนชักชวนให้มีการทำประกันชีวิตโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือไม่

กรมการประกันภัยจึงได้กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ ดังนี้

๑. กำหนดให้บริษัทประกันชีวิตต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายประกันภัยแต่ละแบบให้แก่ตัวแทนประกันชีวิตของตนเพื่อใช้ในการเสนอขาย โดยเอกสารประกอบการเสนอขายดังกล่าวจะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียน (อธิบดีกรมการประกันภัย)

๒. ในการเสนอขายการประกันชีวิต ตัวแทนจะต้องออกเอกสารที่จะได้รับจากบริษัทตามข้อ ๑ มอบให้แก่ผู้เอาประกันภัย เพื่อที่ผู้เอาประกันภัยจะใช้เป็นหลักฐานยืนยัน ในกรณีมีข้อพิพาทว่า ตัวแทนเสนอขายการประกันชีวิตไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือหลอกลวงว่าเป็นการฝากเงิน

ในการดำเนินการดังกล่าว กรมการประกันภัยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ เมื่อบริษัทขอรับความเห็นชอบแบบและข้อความกรรมธรรม์ประกันภัยจากนายทะเบียน นายทะเบียนจะอนุมัติให้บริษัทใช้กรรมธรรม์ประกันภัยได้ ภายใต้เงื่อนไขที่บริษัทจะต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วมอบให้แก่ตัวแทนด้วย ส่วนการออกใบอนุญาตตัวแทนก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน กล่าวคือ นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตโดยกำหนดเงื่อนไขว่าในการเสนอขาย

ประกันชีวิต ตัวแทนจะต้องมอบเอกสารประกอบการเสนอขายที่บริษัทออกให้มอบให้แก่ผู้เอาประกันภัยด้วย

กรมการประกันภัยจึงขอหารือ ดังนี้

๑. นายทะเบียนของกรมการประกันภัยจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ และ มาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ.๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ในการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย และการออกใบอนุญาตตัวแทน โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทประกันชีวิตจะต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วให้ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อประกอบการเสนอขาย และในการเสนอขายประกันชีวิตตัวแทนจะต้องมอบเอกสารประกอบการเสนอขายให้แก่ผู้เอาประกันภัย สามารถกระทำได้หรือไม่

๒. หากได้และปรากฏว่าบริษัทหรือตัวแทนฝ่าฝืนเงื่อนไขจะถือว่าบริษัทมีความผิดตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ และต้องระวางโทษตามมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หรือตัวแทนมีความผิดตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนจะมีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๘๑(๓)และ(๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่

๓. นายทะเบียนจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ยกเลิกแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทได้รับความเห็นชอบไปแล้ว และให้ใช้แบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัย ภายใต้เงื่อนไขที่บริษัทจะต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายที่ได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนให้แก่ตัวแทนด้วย ได้หรือไม่ อย่างไร

๔. ในส่วนที่เกี่ยวกับใบอนุญาตตัวแทน นายทะเบียนจะกำหนดเงื่อนไขดังเช่นข้อ ๓ ข้างต้นให้มีผลย้อนหลังไปถึงใบอนุญาตตัวแทนที่นายทะเบียนออกให้ไปก่อนหน้า ได้หรือไม่ อย่างไร หากไม่ได้ จะมีแนวทางแก้ไขหรือไม่ อย่างไร

๕. เนื่องจากบริษัทและตัวแทนจะต้องได้รับการปฏิบัติจากกรมการประกันภัยอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน ดังนั้น กรมการประกันภัยจะอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับบทบัญญัติต่างๆ ในพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกคำสั่งในลักษณะให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือตัวแทนเป็นการทั่วไปอย่าง “กฎ” แทนที่จะออกคำสั่งทางปกครองกำหนดเงื่อนไขเป็นราย ๆ ไป ได้หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว โดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมการประกันภัย) แล้ว มีความเห็นดังนี้

หลักเกณฑ์เรื่องเงื่อนไขต่าง ๆ ในคำสั่งทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง การมีผลบังคับของคำสั่งทางปกครอง และเป็นกลไกหรือเครื่องมืออย่างหนึ่งในชั้นกระบวนการ ออกคำสั่งทางปกครอง นั้น มีจุดประสงค์เพื่อให้การออกคำสั่งทางปกครองมีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและผลประโยชน์ของประชาชนและรัฐในแต่ละกรณี แต่อย่างไรก็ตาม ฝ่ายปกครองไม่สามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขได้ตามอำเภอใจ จำเป็นที่จะต้องมีข้อจำกัดบาง ประการ เนื่องจากเงื่อนไขดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลเสียได้หากได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์มาก จนเกินไปหรือทำให้ผู้ได้รับคำสั่งทางปกครองต้องถูกควบคุมมากจนเกินไป มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง จึงมีกรอบในการกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวไว้ ๒ ประการ คือ

ประการแรก เนื้อหาสาระของเงื่อนไขในคำสั่งทางปกครองจะต้องสอดคล้องหรือ เกี่ยวข้องกับคำสั่งทางปกครองนั้น ทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาสาระในตัวคำสั่งทางปกครองที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการออกคำสั่งทางปกครองนั้นก็เกินไป เพื่อให้วัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นบรรลุผลนั่นเอง และ

ประการที่สอง ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีดุลพินิจในการออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขในคำสั่งทางปกครองได้ แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ไม่มีดุลพินิจในการ ออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่จะต้องออกคำสั่งทางปกครองเมื่อข้อเท็จจริงอันเป็น องค์ประกอบตามที่กฎหมายกำหนดได้ครบถ้วนแล้ว โดยไม่อาจที่จะกำหนดเงื่อนไขในคำสั่งทาง ปกครองได้

สำหรับข้อหาหรือของกรมการประกันภัย คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองเห็นสมควรพิจารณาปัญหาในประเด็นที่หนึ่งเสียก่อน โดยได้แยกพิจารณาเป็นสองกรณี ดังนี้

^๑ มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่าง

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณี ดังต่อไปนี้ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์

ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่

หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มี เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

กรณีหนึ่ง ในปัญหาที่ว่านายทะเบียนของกรมการประกันภัยจะให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง^๒ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทประกันชีวิตจะต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายที่นายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วให้ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อประกอบการเสนอขาย ได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า การให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยของนายทะเบียนดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจากมีผลทำให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจประกันชีวิตสามารถนำไปออกกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยได้ และการกำหนดเงื่อนไขในลักษณะดังกล่าวเป็นการกำหนดให้ผู้รับคำสั่งทางปกครองต้องกระทำการหรือต้องมีภาระหน้าที่ กรณีตามปัญหาจึงต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง (๔)^๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธี

^๒ มาตรา ๒๙ กรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทออกให้แก่ผู้เอาประกันภัย ต้องเป็นไปตามแบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ รวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยด้วย

แบบและข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อนายทะเบียนเห็นสมควรหรือเมื่อบริษัทร้องขอ นายทะเบียนจะสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมหรือยกเลิกแบบหรือข้อความนั้นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยแตกต่างไปจากแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยมีสิทธิเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามแบบกรมธรรม์ประกันภัยหรือข้อความที่บริษัทออกให้ นั้น หรือตามแบบหรือข้อความที่นายทะเบียนได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่บริษัทออกกรมธรรม์ประกันภัยโดยใช้แบบหรือข้อความที่นายทะเบียนมิได้ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ผู้เอาประกันภัยจะเลือกให้บริษัทต้องรับผิดชอบตามกรมธรรม์ประกันภัยนั้น หรือจะบอกเลิกสัญญาประกันชีวิตนั้นเสียและให้บริษัทคืนเบี้ยประกันภัยทั้งสิ้นที่ได้ชำระไว้แล้วแก่บริษัทก็ได้ และไม่ว่าผู้เอาประกันภัยจะใช้สิทธิดังกล่าวนี้ประการใดหรือไม่ ย่อมไม่เป็นเหตุให้บริษัทพ้นความผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

^๓ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑ล๑

๑ล๑

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ที่กำหนดว่า ในการออกคำสั่งทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจกำหนดให้ ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรือมีภาระหน้าที่ใดเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น ซึ่งในเรื่องนี้ตามบทบัญญัติใน พระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ ไม่ได้กำหนดข้อจำกัดดุลพินิจของนายทะเบียนในการกำหนด เงื่อนไขไว้เป็นอย่างอื่น นายทะเบียนจึงสามารถกำหนดเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบแบบและ ข้อความกรมธรรม์ประกันภัยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

ตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ แบบและข้อความ ของเอกสารที่นายทะเบียนอาจให้ความเห็นชอบ ได้แก่ กรมธรรม์ประกันภัย รวมทั้งเอกสาร ประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับการที่บริษัทประกันชีวิตได้ออก กรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัย เช่น ใบคำขอเอาประกันภัยของผู้เอาประกันภัย ส่วน เอกสารประกอบการเสนอขายซึ่งเป็นเอกสารที่กรมการประกันภัยประสงค์ให้บริษัทประกันชีวิต ออกให้แก่ตัวแทนเพื่อนำไปใช้ในการเสนอขายประกันชีวิตและมอบให้แก่ผู้เอาประกันภัยนั้น เป็น เอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกันภัย เอกสารประกอบการเสนอขายจึงไม่ใช่เอกสาร ประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ประกันภัยที่นายทะเบียนจะให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง นายทะเบียนจึงไม่สามารถใช้อำนาจตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ ประกอบกับมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ในการให้ความ เห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยรวมทั้งเอกสารประกอบหรือแนบท้ายกรมธรรม์ ประกันภัย โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทประกันชีวิตจะต้องออกเอกสารประกอบการเสนอขายที่ นายทะเบียนให้ความเห็นชอบแล้วให้ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อประกอบการเสนอขายได้ เนื่องจาก เป็นเงื่อนไขที่ไม่เกี่ยวข้องกับการให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมไม่ให้บริษัทประกันชีวิตออกกรมธรรม์ประกันภัยและเอกสารประกอบหรือแนบท้ายที่ เกี่ยวข้องกับการประกันภัยที่มีข้อความทำให้ผู้เอาประกันภัยเสียเปรียบหรือขาดประโยชน์ ตามที่กฎหมายกำหนด

กรณีที่สอง ในปัญหาที่ว่า นายทะเบียนของกรมการประกันภัยจะออกใบอนุญาต ตัวแทนประกันชีวิตตามมาตรา ๖๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ โดยกำหนดเงื่อนไขว่า ใน การเสนอขายประกันชีวิต ตัวแทนจะต้องมอบเอกสารประกอบการเสนอขายให้แก่ผู้เอาประกันภัย ด้วยนั้นเห็นว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐^๖ แห่ง

^๔ มาตรา ๖๘ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือนายหน้าประกันชีวิต เว้น แต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

คำขอรับใบอนุญาตและใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

ใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตให้ระบุด้วยว่าเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด

^๖ มาตรา ๖๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิต ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๓) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

พระราชบัญญัติประกันชีวิตฯ แล้ว จะเห็นว่าได้กำหนดให้การออกใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตเป็นไปในลักษณะที่ไม่ใช่เป็นดุลพินิจของนายทะเบียน โดยหากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตมีคุณสมบัติและปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวครบถ้วนแล้ว นายทะเบียนจะต้องออกใบอนุญาตให้ ดังนั้น นายทะเบียนจึงไม่สามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวในการออกใบอนุญาตตัวแทนประกันชีวิตโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ได้

สำหรับข้อหาหรือในประเด็นอื่นนั้น คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เห็นว่า เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า นายทะเบียนไม่สามารถกำหนดเงื่อนไขดังกล่าวในการให้ความเห็นชอบแบบและข้อความกรมธรรม์ประกันภัยและการออกใบอนุญาตตัวแทนประกันชีวิต จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นอื่นอีก

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จਾਲะ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) ไม่เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กระทำโดยทุจริต เว้นแต่ได้พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ไม่เป็นนายหน้าประกันชีวิต

(๗) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตหรือใบอนุญาตเป็นนายหน้าประกันชีวิตในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๘) ได้รับการศึกษาวิชาประกันชีวิตจากสถาบันการศึกษาที่นายทะเบียนประกาศกำหนด หรือสอบความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิตได้ตามหลักสูตรและวิธีการที่นายทะเบียนประกาศ

มาตรา ๓๐ ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๖๙ ประสงค์จะเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทนั้นต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันชีวิต

เมื่อนายทะเบียนได้พิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นที่พอใจแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทที่แสดงความต้องการ เมื่อได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งให้บริษัททราบ

ผู้ที่เป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้ว อาจขอรับใบอนุญาตเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทอื่นอีกได้ คำขอรับใบอนุญาตเช่นว่านี้ ผู้ขอต้องยื่นหนังสือแสดงความยินยอมของบริษัทที่ผู้นั้นเป็นตัวแทนประกันชีวิตอยู่แล้วพร้อมด้วยหนังสือแสดงความต้องการของบริษัทใหม่ที่ต้องมีข้อความแสดงไว้ด้วยว่าบริษัทใหม่นั้นได้ทราบแล้วว่าผู้ขอเป็นตัวแทนประกันชีวิตของบริษัทใดอยู่แล้ว เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตแล้วให้แจ้งบริษัทที่เกี่ยวข้องทราบ

หนังสือแสดงความต้องการตามวรรคหนึ่งและหนังสือความยินยอมตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๔๗